Lieta Nr.121026107
143/AA43 -2188-08/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 5.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova,

piedaloties *A.K.* un zvērinātam advokātam *B.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.K.* (*/dzēsts personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas, sakarā ar *A.K.* apelācijas sūdzību par Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 2.septembrī Limbažu rajona Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PA171608 par to, ka 2007.gada 2.septembrī plkst.00:30 *A.K.* ar automašīnu BMW730 ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* piebraucis pie Limbažu kultūras nama, un gan uz vietas, gan Limbažu slimnīcā atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. Ņemot vērā minēto, *A.K.* ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- LAPK) 149.[15]panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[2] Ar Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmumu *A.K.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 500 apmērā un administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem. Lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] *A.K.* vaina ir pierādīta ar liecinieka, policijas darbinieka *J.M.* liecībām, kas liecināja, ka naktī uz 2007.gada 2.septembri atradies dežūrā pie Limbažu kultūras nama, sēdējis policijas busiņā, tieši blakus piebraukusi automašīna BMW, kuras vadītājs aizdomīgi uzvedies. Viņš izkāpis no busiņa, palūdzis BMW vadītājam uzrādīt dokumentus, no mašīnas sajutis alkohola smaku, līdz ar to bijušas aizdomas par vadītāja atrašanos alkohola ietekmē. Redzējis vadītāja *A.K.* rokās stikla pudeli ar kaut kādu šķidrumu, taču *A.K.* viņa klātbūtnē no pudeles nav dzēris. Tad

ieradies ceļu policijas inspektors *R.S.*, kurš turpinājis lietas apstākļu noskaidrošanu. *J.M.* kategoriski noliedza, ka ceļu policijas inspektors būtu ieradies notikuma vietā tikai pēc 20 minūtēm, un ka šajā laikā BMW vadītājs būtu atradies ārpus policijas darbinieku redzes loka.

[2.2] Liecinieces, policijas darbiniece *D.R.* apstiprināja liecinieka *J.M.* teikto.

[2.3] Liecinieks, ceļu policijas inspektors *R.S.*, liecināja, ka naktī uz 2007.gada 2.septembri saņēmis izsaukumu ierasties pie Limbažu kultūras nama, kur pie automašīnas stūres sēžot iereibis vadītājs, kā vēlāk noskaidrojies – *A.K.* Palūdzis *A.K.* uz policijas automašīnu, kur *A.K.* vienu reizi iepūtis alkometrā, bet no tālākas alkohola pārbaudes atteicies. Tad *A.K.* nogādāts Limbažu slimnīcā, un arī tur viņš atteicies no alkohola pārbaudes.

[2.4] *A.K.* vaina ir pierādīta ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu NB206369 un tam pievienoto alkometra izdruku, no kuras izriet, ka 2007.gada 2.septembrī plkst.01:04 *A.K.* konstatēts alkohols izelpotajā gaisā 2,94 promiles, kā arī ar medicīniskās pārbaudes protokolu alkohola ietekmes noteikšanai, no kura izriet, ka *A.K.* Limbažu slimnīcā atteicies no bioloģisko vielu paraugu nodošanas.

[2.5] Tā kā no minētajām liecībām izriet, ka *A.K.* naktī uz 2007.gada 2.septembri ir vadījis automašīnu, un tā kā policijas darbinieki *J.M.* un *D.R.* ir liecinājuši, ka sajutuši automašīnas salonā alkohola smaku, tad tas ir atzīstams par pietiekamu pamatu tam, lai izdarītu alkohola pārbaudi vadītājam *A.K.*. Līdz ar to *A.K.* izteiktie argumenti, ka viņš atteicies no alkohola pārbaudes, jo 2007.gada 2.septembrī automašīnu alkoholisko dzērienu ietekmē nav vadījis, atzīstami par nepamatotiem.

[3] Par Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmumu *A.K.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Alkoholisko dzērienu džinu pieteicējs lietojis, atrodoties BMW 730 salonā, un tikai pēc tam, kad minētā automašīna bija novietota pie Limbažu kultūras nama ilgstošai stāvēšanai. Negaidīti pie pieteicēja automašīnas pienācis policijas darbinieks, lūdzis uzrādīt dokumentus un vēlāk aizgājis. Tad apmēram pēc 20 minūtēm atbraucis cits policijas darbinieks, kurš arī lūdzis uzrādīt dokumentus un veikt alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpā testu, no kā pieteicējs atteicies, jo nav vadījis automašīnu alkohola reibumā.

A.K. nebija nodoma vadīt automašīnu alkohola reibumā. To apstiprina fakts, ka pieteicējs bija sarunājis personu, kas pēc pasākuma Limbažu kultūras namā viņu nogādātu mājās.

Policijas darbinieku automašīna 2007.gada 2.oktobrī neatradās pie Limbažu kultūras nama, kā tas tika apgalvots tiesas sēdē, un policijas

darbinieki pēc *D.R.* izsaukuma atbraukuši uz notikuma vietu tikai ap plkst.00:50.

Visu iepriekš minēto tiesas sēdē apliecināja liecinieks *M.B.*, kurš 2007.gada 2.oktobrī atradās pieteicēja automašīnas salonā.

[3.2] Tiesa noraidījusi pieteicēja lūgumu uzaicināt uz tiesas sēdi *A.S.*, kurš apliecinātu, ka pēc pasākuma Limbažu kultūras namā pieteicējs ar viņa palīdzību tiktu nogādāts mājās.

[4] Tiesas sēdē *A.K.* uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies *A.K.* paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *A.K.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.[15]panta astoto daļu par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes - (..) transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Lai kādu personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15]panta astotās daļas, ir jākonstatē šādi apstākļi:

[6.1] vai persona, kurai lūdz veikt medicīnisko pārbaudi, ir vadījusi transportlīdzekli, proti, ir uzskatāma par transportlīdzekļa vadītāju;

[6.2] vai pastāvēja pamatotas aizdomas par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, lai izteiktu lūgumu transportlīdzekļa vadītajam veikt pārbaudi;

[6.3] vai transportlīdzekļa vadītājs ir atteicies no medicīniskās pārbaudes.

[7] Lietā nepastāv strīds ne par vienu no minētajiem apstākļiem, jo to apliecina gan lietā esošie rakstveida pierādījumi, gan liecinieku liecības, gan pats *A.K.* apelācijas instances tiesas sēdē atzina, ka pirms medicīniskās pārbaudes vadīja transportlīdzekli un zināja par policistu aizdomām par braukšanu alkohola reibumā dēļ policista izteiktā komentāra par alkohola smaku automašīnā un atvērtas pudeles *A.K.* rokās, kā arī atzina, ka atteicies no medicīniskās pārbaudes, proti, nodot bioloģisko vielu paraugus.

[8] Lietā pastāv strīds, vai *A.K.* darbības ir pareizi kvalificētas pēc LAPK 149.[15]panta astotās daļas, ņemot vērā *A.K.* paskaidrojumus un liecinieka *M.B.* liecības, ka *A.K.* alkoholiskos dzērienus lietoja tikai laika posmā no automašīnas apstādināšanas līdz policistu lūgumam veikt uz vietas alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpā un vēlāk arī asinīs medicīnas

iestāde. Pirms tam alkoholu *A.K.* nebija lietojis, kā arī *A.K.* automašīnai ir tonēti stikli, caur kuriem policisti nevarēja redzēt automašīnas salonā notiekošo minētajā laika periodā.

Savukārt no policijas darbinieku liecībām, kas atreferētas šā sprieduma [2.1] un [2.2] punktos, izriet, ka kopš *A.K.* piebraukšanas pie policijas autobusa līdz ceļu policijas atbraukšanai *A.K.* visu laiku bija policistu redzeslokā un ka šajā laikā *A.K.* nelietoja alkoholiskos dzērienus. Turklāt jau no paša sākuma, kad *A.K.* piebrauca blakus policijas autobusam, policistiem radās aizdomas par to, ka *A.K.* ir vadījis automašīnu alkohola reibumā. Par to liecināja gan viņa dīvainā uzvedība, roku māšana pa automašīnas atvērto logu, gan izteikta alkohola smaka no automašīnas salona, gan atvērtā alkoholiska dzēriena pudele *A.K.* rokās.

[9] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1punktu)*. Konkrētajā gadījumā Administratīvās apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka minētie policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti *A.K.* administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar *A.K.* un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Savukārt *A.K.* paskaidrojumus ir pamats apšaubīt, jo viņš kā pie administratīvās atbildības saucamā persona, ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības. Par to liecina *A.K.* pretrunīgie paskaidrojumi tiesai:

1) *A.K.* apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka viņam neviens nepiedāvāja pūst alkometrā otro reizi, kaut gan pirmās instances tiesas sēdē paskaidroja, ka pats atteicās no otrā pūtiena, jo bijis pārsteigts par uzrādīto promiļu daudzumu *(lietas lapa Nr.20);*
2) *A.K.* apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka asins analīzes nav nodevis medicīnas iestāde, jo šaubījies par adatu sterilumu, kā arī viņam nepatīk, ka dur ar adatu, ko esot teicis arī ārstam, taču pirmās instances tiesas sēdē *A.K.* skaidroja, ka atteicies nodot gan asins, gan urīna analīzes, jo ārstam teicis, ka neesot vadījis automašīnu alkohola reibumā*(lietas lapa Nr.20).*

Tāpat arī liecinieka *M.B.* liecības ir pamats apšaubīt, ņemot vērā, ka liecinieku *M.B.* un *A.K.* saista draudzīgas attiecības, kas dod pamatu uzskatīt, ka liecinieka liecības var būt neobjektīvas un vērstas uz to, lai palīdzētu *A.K.* izvairīties no administratīvas atbildības.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa dod priekšroku policistu liecībās un dienesta ziņojumos minētajam. Turklāt papildus pārliecību par to, ka *A.K.* visu laiku līdz ceļu policijas atbraukšanai atradās policistu redzeslokā, Administratīvajai apgabaltiesai dod tas apstāklis, ka automašīna, kurā sēdēja *A.K.* un policijas autobuss, kurā sēdēja policisti, atradās blakus nepilna metra attālumā viens no otra.

[10] Ņemot vērā iepriekšminēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ar Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmumu *A.K.* ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15]panta astotās daļas. Tā kā *A.K.* par minēto administratīvo pārkāpumu ir uzlikts minimālais sods, kādu nosaka minētā tiesība norma, Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmums ir atzīstams par tiesisku un samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Limbažu rajona tiesas tiesneša 2007.gada 25.oktobra lēmumu, bet *A.K.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš

Tiesneses S.Kanenberga

U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā 2008.gada 8.decembrī